

KRAJOWA RADA IZB ROLNICZYCH

00-515 Warszawa, ul. Żurawia 24 lok. 15 tel./fax (22) 821-92-65

e-mail: sekretariat@krir.pl

Biuro zamiejscowe i adres do korespondencji: Parzniew, ul. Przyszłości 5,

05-804 Pruszków

www.krir.pl

KRIR/MJ/ 290 /2017

Warszawa, 14 .03.2017 r.

Pan

Roman Włodarz

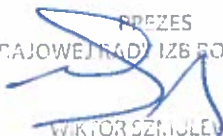
Prezes Śląskiej Izby Rolniczej

Szanowny Panie Prezesie,

W odpowiedzi na pismo Śląskiej Izby Rolniczej znak: ŚIR/K/416/06/16 z dnia 5.12.2016 r., przy którym otrzymaliśmy treść uchwał podjętych podczas Porozumienia Izb Polski Południowo – Wschodniej, uprzejmie informuję, że uchwały zostały przekazane do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi 28.12.2016 r.

W dniu 10.02.2017 r. wpłynęły do Krajowej Rady Izb Rolniczych odpowiedzi na Uchwały nr 1, 2 oraz 4, 5 i 6, natomiast treść Uchwały nr 3, wg kompetencji, została przekazana do Ministra Środowiska.

Z poważaniem

PREZES
KRAJOWEJ RADY IZB ROLNICZYCH

WIKTOR SZNIULEWICZ

zał.

-pismo MRiRW znak: ŻW.hzg.053.1.2017.ps z dnia 06.02.2017

- pismo MRiRW znak: ŻW.hzg.053.2.2017.ps z dnia 06.02.2017

P. Y. Karachinski

Warszawa, 2017.02.06

MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI

ŻW.hzg.053.1.2017.ps

KRAJOWA RADA IZB ROLNICZYCH

Wpłynęło dnia 10.02.2017
401/17

Pan
Wiktor Szmulewicz
Prezes Krajowej Rady
Izb Rolniczych
ul. Żurawia 24 lok. 15
00-515 Warszawa

Szanowny Panie Prezesie

W odpowiedzi na pismo nr KRIR/MJ/W/1590/16 z dnia 28 grudnia 2016 r. dotyczące uchwał podjętych w dniach 17-18 listopada 2016 r. podczas posiedzenia Porozumienia Izb Polski Południowo – Wschodniej informuję, co następuje.

Ad. Uchwała nr 1/K/2016 – W zakresie zakazu stosowania i wprowadzania do obrotu oraz wysiewu zaprawionych substancjami z grupy neonikotynoidów nasion roślin atrakcyjnych dla pszczoł należy wyjaśnić, że wynika on z przepisów rozporządzenia Komisji nr 485/2013 z dnia 24 maja 2013 r. *zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do warunków zatwierdzania substancji czynnych: klotianidyna, tiametoksam i imidachlopyryd oraz zabraniającego stosowania i sprzedaży nasion zaprawionych środkami ochrony roślin zawierającymi te substancje czynne* (Dz. Urz. UE L 139 z 25.05.2013 str. 12). Powodem wprowadzenia tej decyzji były wątpliwości związane z bezpieczeństwem stosowania dla pszczoł i innych owadów zapylających substancji czynnych z tej grupy. Przepisy te obowiązują bezterminowo - aż do ich ewentualnego uchylecia lub zmiany. W tym kontekście należy również wyjaśnić, że publikacja przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności skróconych raportów z oceny danych złożonych dla substancji czynnych imidachlopyryd i chlotianidyna¹ nie oznacza zakończenia prac prowadzonych

¹ EFSA (European Food Safety Authority), 2016. Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment for the active substance clothianidin in light of confirmatory data submitted. EFSA Journal 2016;14(11):4606, 34 pp. doi:10.2903/j.efsa.2016.4606
EFSA (European Food Safety Authority), 2016. Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment for the active substance imidacloprid in light of confirmatory data submitted. EFSA Journal 2016;14(11):4607, 39 pp. doi:10.2903/j.efsa.2016.4607

na podstawie mandatu Komisji Europejskiej nr M-2015-0246. Termin ich zakończenia został przesunięty z 31 stycznia 2017 r. na 30 listopada 2017 r.

Jednocześnie przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylającego dyrektywy Rady 79/117/WE i 91/414/EWG (Dz. Urz. UE L 309 z 24.11.2009, str. 1 z późn. zm.) określone w art. 53 dopuszczają możliwość wydania przez państwa członkowskie, w sytuacji pojawienia się nadzwyczajnego zagrożenia ze strony organizmów szkodliwych, zezwolenia na wprowadzanie do obrotu środka ochrony roślin niedopuszczonego do obrotu na terytorium danego kraju. Zgodnie z pkt 32 preambuły do ww. rozporządzenia: „*W wyjątkowych przypadkach państwa członkowskie powinny móc wydawać zezwolenia na wprowadzanie do obrotu środków ochrony roślin, które nie spełniają warunków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, jeśli jest to konieczne z powodu niebezpieczeństwa lub zagrożenia dla produkcji roślinnej lub dla ekosystemów, których nie można ograniczyć jakimikolwiek innymi rozsądnymi sposobami.*”. W tym kontekście sytuację nadzwyczajną należy rozumieć jako wyjątkową, nieprzewidzianą, której nie można zapobiec za pomocą innych dostępnych sposobów, tj. również za pomocą stosowania innych środków - zarówno ochrony chemicznej jak i niechemicznej. Zezwolenia takie wydawane są jednorazowo na okres do 120 dni, zaś stosowanie dopuszczone takim zezwoleniem jest ściśle kontrolowane i ograniczone.

Należy wyjaśnić, że w oparciu o ww. przepisy w 2016 r. 7 krajów zezwoliło na czasowe i ograniczone stosowanie neonikotynoidów w trybie art. 53, tj. Finlandia, Łotwa, Rumunia, Litwa, Estonia i Węgry zezwoliły na zwalczanie pchełek w rzepaku; Węgry, Rumunia i Bułgaria – na zwalczanie stonki kukurydzianej, ryjkowców, mszyc i szkodników glebowych kukurydzy. Zezwolenia te aktualnie nie obowiązują. Jednocześnie w 2016 r. rząd Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej odmówił wydania zezwolenia na ograniczone zastosowanie zapraw neonikotynoidowych w uprawie rzepaku, a w Republice Federalnej Niemiec wprowadzono dodatkowo bezterminowy zakaz stosowania zapraw nasiennych zawierających neonikotynoidy w zbożach ozimych. Zgodnie z najnowszymi informacjami Finlandia zezwoliła w 2017 r. na czasowe i ograniczone stosowanie neonikotynoidów w trybie art. 53 w uprawie rzepaku.

Należy zauważyć, że każda z tych decyzji wynika z uwarunkowań lokalnych w zakresie zagrożenia dla produkcji roślinnej lub ekosystemu w tych państwach członkowskich. Ww. odstępstwa od powszechnie obowiązujących zakazów miały charakter jednorazowy, odnoszący się do bieżącego stanu fitosanitarnego upraw.

W latach 2015 i 2016 w trybie art. 53 rozporządzenia nr 1107/2009 złożone zostały wnioski o dopuszczenie do ochrony rzepaku ozimego dwóch zapraw nasiennych zawierających w swoim składzie substancje czynne z grupy neonikotynoidów. Powyższe wnioski nie dotyczyły jednak uprawy kukurydzy. Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi odmawiając wydania przedmiotowych

zezwoleń wskazał na obowiązujące zakazy obejmujące m.in. uprawę rzepaku oraz trwającą aktualnie ocenę danych naukowych dotyczących potencjalnie szkodliwego działania ww. substancji czynnych dla pszczół i innych zapylaczy. Zakazy te uwzględniają zasadę ostrożności, która jest nadrzędna w stosunku do dążenia do poprawy produkcji roślinnej, czy też poprawy warunków ekonomicznych i ograniczenia kosztów ochrony roślin.

Pragnę podkreślić, że decyzja w ww. sprawie była bardzo trudna. Rzepak ozimy w Polsce ma duże znaczenie w rolnictwie oraz przemyśle przetwórczym i konieczne jest zapewnienie pełnej ochrony tej uprawy przed organizmami szkodliwymi. Równocześnie niezwykle istotna jest kwestia bezpieczeństwa pszczół i innych zapylaczy w kontekście stosowania zapraw nasiennych zawierających substancje czynne z grupy neonikotynoidów. Doświadczenia z innych państw, nie tylko Unii Europejskiej, wskazują na poważne konsekwencje środowiskowe i ekonomiczne zaburzenia stanu zdrowia zapylaczy.

W zaistniałej sytuacji braku możliwości stosowania zapraw zawierających substancje z grupy neonikotynoidów konieczne jest przed wszystkim rozstrzygnięcie wątpliwości naukowych dotyczących wykorzystania ww. substancji czynnych w ochronie roślin. Ministerstwo oczekuje, że efekty oceny wciąż prowadzonej przez EFSA dostarczą podstaw naukowych do określenia bezpiecznych dla pszczół warunków stosowania ww. substancji czynnych.

Niezależnie od powyższego informuję, że w Ministerstwie prowadzone są intensywne działania w celu dopuszczenia do obrotu insektycydowej zaprawy nasiennej do ochrony rzepaku zawierającej w swoim składzie substancję czynną z innej grupy chemicznej.

Ad. Uchwała nr 2/K/2016 – Uproszczenie zasad zazieleniania Obowiązki w zakresie zazielenienia wynikają wprost z przepisów unijnych, dlatego zwolnienie rolników z wypełniania jego praktyk nie jest możliwe. Powyższe przepisy obowiązują na jednakowych zasadach wszystkie państwa członkowskie. Krajowe akty prawne określają jedynie te kwestie, które wymagają podjęcia decyzji przez państwo członkowskie. Oznacza to, że w praktyce uszczegóławiają one tylko część unijnych przepisów w zakresie zazielenienia w celu dostosowania przepisów do wewnętrznych uwarunkowań danego państwa członkowskiego.

Jednocześnie należy zauważyć, iż jeszcze na etapie projektowanych przepisów w zakresie zazielenienia, Polska postulowała o znaczne złagodzenie obowiązków wynikających z praktyk zazielenienia. Zgodnie z projektowanymi przepisami, wszystkie gospodarstwa rolne miały być objęte obowiązkiem utrzymania obszarów proekologicznych (obszarów EFA). W przypadku dywersyfikacji upraw, rolnicy posiadający przynajmniej 3 ha gruntów ornych mieli być objęci powyższą praktyką. Efektem prowadzonych negocjacji było wyłączenie znacznej części gospodarstw z obowiązku dywersyfikacji upraw oraz praktyki utrzymania obszarów proekologicznych w wyniku podniesienia progów mających zastosowanie w obowiązujących przepisach. W Polsce, ze względu

na powierzchnię gruntów ornych w gospodarstwie (poniżej 10 ha w odniesieniu do dywersyfikacji upraw i poniżej 15 ha w odniesieniu do EFA), z obowiązku dywersyfikacji upraw zwolnionych jest ok. 82% gospodarstw, a z obowiązku utrzymania obszarów proekologicznych – ok. 90% gospodarstw. Ponadto należy podkreślić, że sposób wdrożenia EFA w Polsce umożliwi rolnikom realizację tego wymogu za pomocą szerokiej listy obszarów uznawanych za proekologiczne (prawie wszystkie znajdujące się na liście unijnej, z wyjątkiem obszarów niewystępujących w kraju, zostały wskazane jako obszary EFA).

Dodatkowo pragnę poinformować, że Polska z dużym zaangażowaniem włączała się w toczone na forum UE prace dotyczące uproszczenia zazielenienia, przedkładając Komisji Europejskiej wiele propozycji korzystnych zarówno dla rolników, jak i dla administracji. Obecnie na poziomie przepisów unijnych Komisja Europejska zaproponowała wprowadzenie niektórych propozycji uproszczeniowych zgodnych z postulatami polskimi, tj.: dopuszczenie wysiewu upraw wiążących azot z innymi roślinami w ramach EFA, możliwość deklarowania jako EFA obszarów przekraczających parametry określone w przepisach UE, umożliwienie wsiewania w uprawę główną roślin bobowatych (a nie tylko trawy) w ramach międzyplonów oraz uznanie za uprawę mieszaną kilku upraw występujących na małych powierzchniach. Zgodnie z propozycją Komisji Europejskiej, zmiany te miałyby zacząć obowiązywać od 2018 r.

Zmiana zasad płatności z I Filaru WPR w latach 2015-2020 związanych z produkcją w zakresie dotyczącym bydła, tak aby ta płatność przysługiwała, na terenie województw Polski południowo-wschodniej, rolnikom posiadającym co najmniej 1 sztukę bydła

Opracowanie programu wsparcia związanego z produkcją na lata 2015-2020 dla któregośkolwiek z sektorów wyszczególnionych w art. 52 ust. 2 rozporządzenia unijnego nr 1307/2013² wymagało wykazania, że sektor ten ma szczególne znaczenie gospodarcze, środowiskowe lub społeczne oraz że znajduje się w trudnej sytuacji. Oznaczało to, że chcąc wyodrębnić sektor np. bydła należało wykazać spadek produkcji w ramach tej konkretnej grupy zwierząt. W tym celu należało przytoczyć odpowiednie dane statystyczne wskazujące na spadek produkcji. W przeciwnym razie (brak wykazania spadku produkcji), taki program wsparcia mógłby zostać uznany za niezgodny z ww. przepisami. Należy przy tym podkreślić, że wsparcie związane z produkcją można przyznawać jedynie w zakresie, który jest niezbędny do utrzymania aktualnych poziomów produkcji. Nie może ono prowadzić do wzrostu produkcji.

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. *ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 608, z późn. zm.).*

Ponadto, opracowanie programu wsparcia dla któregośkolwiek z sektorów wyszczególnionych w art. 52 ust. 2 ww. rozporządzenia wymagało wykazania, że sektor ten ma szczególne znaczenie gospodarcze, środowiskowe lub społeczne oraz że znajduje się w trudnej sytuacji.

W odniesieniu do płatności do bydła i krów pomoc została skierowana do małych i średnich gospodarstw. Przeprowadzone analizy wykazały, że wsparcie dla pierwszych 30 sztuk zwierząt w gospodarstwie nie prowadzi do wzrostu produkcji w skali kraju, natomiast ma korzystne skutki społeczne, gospodarcze i środowiskowe. Takie rozwiązanie, w opinii Ministra, najlepiej przyczynia się do realizacji celu przedmiotowego wsparcia, tj. utrzymania pogłowia bydła i krów w skali kraju, pozwala bowiem na skuteczniejsze wspieranie dochodów tych gospodarstw, które nie osiągają korzyści wynikających ze skali produkcji, jak gospodarstwa największe, niemniej jednak mają szanse na trwały rozwój.

Natomiast wyłączenie ze wsparcia gospodarstw najmniejszych, tj. stad, w których znajdują się 1-2 sztuki zwierząt, ma na celu wyeliminowanie sytuacji, w których znaczące publiczne środki finansowe kierowane są do beneficjentów, dla których działalność rolnicza, w tym produkcja mleka, ma marginalne znaczenie w strukturze ich dochodów. Z danych przekazanych przez ARiMR wynikało, że średnia wielkość gospodarstwa, które ma 1-2 sztuki bydła to 6,5 ha. Jednocześnie, dane Instytutu Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej wskazywały, że w gospodarstwach o takim areale udział dochodu rolniczego w całkowitych dochodach jest niewielki. Trudności, których doświadczają rolnicy w sektorze bydła i krów, w nieznacznym stopniu dotyczą zatem gospodarstwa najmniejsze. Wyłączenie ich ze wsparcia i skierowanie środków do gospodarstw małych i średnich jest więc, w opinii Ministra, w pełni uzasadnione w kontekście celów przedmiotowej płatności.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że zgodnie z art. 53 ust. 6 ww. rozporządzenia 1307/2013, państwa członkowskie mogły dokonać zmian w odniesieniu do wsparcia związanego z produkcją do dnia 1 sierpnia 2016 r., ze skutkiem od 2017 r. Zgodnie z wytycznymi UE, dokonując modyfikacji należało uwzględnić obserwowane trendy w produkcji w latach 2014 i 2015.

Ponieważ Komisja Europejska zgłosiła zastrzeżenia do części stosowanych w Polsce w latach 2015-2016 płatności związanych z produkcją, w tym do bydła i krów, w celu uniknięcia negatywnych konsekwencji finansowych, należało wprowadzić stosowne zmiany w systemie płatności związanych, który będzie obowiązywał od 2017 r. (m.in. obniżenie limitu liczby zwierząt w gospodarstwie, które mogą być objęte płatnością w sektorze bydła i w sektorze krów, z obecnych 30 do 20 sztuk).

Przepisy unijne nie przewidują możliwości dokonywania przez państwa członkowskie kolejnych zmian w systemie dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją.

Ad. Uchwała nr 3/K/2016 – treść tej uchwały zostanie, zgodnie z kompetencjami, przekazana Ministrowi Środowiska.

Ad. Uchwała nr 4/K/2016 – Zgodnie z konstytucyjną zasadą zrównoważonego rozwoju, w związku z działaniami gmin przy uchwalaniu studiów zagospodarowania przestrzennego oraz planów zagospodarowania przestrzennego uprzejmie informuję, że zakres tej uchwały nie odnosi się do zagadnień należących do właściwości Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi. We wskazanej uchwale sformułowano postulat wprowadzenia zmian w ustawie o planowaniu przestrzennym, zobowiązujących rady gmin do wprowadzania do studiów zagospodarowania przestrzennego oraz do planów zagospodarowania przestrzennego klauzul ochrony historycznych praw rolników związanych z prowadzeniem działalności rolniczej na danym obszarze gminy. Jest to ważny postulat odnoszący się do kwestii planowania przestrzennego, regulowanej przepisami ustawy z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2016 r., poz. 778, z późn. zm.). Zgodnie z przepisami wskazanej ustawy kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym uchwalanie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego należy do zadań własnych gminy. Należy również pamiętać, że nadzór nad właściwą realizacją polityki przestrzennej należy do uprawnień Ministra Infrastruktury i Budownictwa, kierującego – zgodnie z § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury i Budownictwa (Dz. U. poz. 1907) w związku z art. 5 pkt 1a i art. 9a ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2016 r., poz. 543, z późn. zm.) – działem budownictwo, planowanie i zagospodarowanie przestrzenne oraz mieszkalnictwo.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi nie ma uprawnień do tworzenia, bądź zmiany miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Uprawnienia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi dotyczące wpływu – i to w bardzo ograniczonym zakresie – na politykę planistyczną wynikają z przepisów ustawy z 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2015r., poz. 909, z późn. zm.) [dalej jako u.o.g.r.l.] Przedmiotem postępowania przed Ministrem Rolnictwa i Rozwoju Wsi może być przeznaczenie gruntów rolnych stanowiących użytki rolne klas I-III na cele nierolnicze, położonych poza granicami administracyjnymi miast. Jest to jeden z elementów procedury zmierzającej do uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Zasady i tryb przeznaczania gruntów rolnych na cele nierolnicze regulują przepisy ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Zgodnie z art. 7 ust. 2 u.o.g.r.l., przeznaczenie na cele nierolnicze gruntów rolnych, stanowiących użytki rolne klas I-III – wymaga uzyskania zgody Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Wyrażenie takiej zgody następuje tylko i wyłącznie na wniosek wójta (burmistrza), ponadto stroną w tym postępowaniu jest tylko wnioskodawca (art. 7 ust. 3a u.o.g.r.l.). Wniosek taki

kierowany jest do marszałka województwa, który dołącza swoją opinię i w terminie 30 dni od chwili złożenia wniosku przez wójta (burmistrza), przekazuje go do Ministra celem rozpatrzenia (art. 7 ust. 4 u.o.g.r.l.).

Również do rozstrzygnięcia drugiego postulatu zawartego w uchwale nr 4/K/2016 Porozumienia Izb Rolniczych Polski Południowo-Wschodniej z dnia 18 listopada 2016r. dotyczącego ograniczenia ustawowych roszczeń sąsiedzkich wobec gospodarstw rolnych przez osoby niezwiązane z rolnictwem, osiedlające się w pobliżu historycznie działających gospodarstw rolnych nie jest właściwy Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Problematyka poruszona w tym postulatcie odnosi się do zagadnień cywilnoprawnych, regulowanych w przepisach ustawy z dnia 23 kwietnia 1964r. kodeks cywilny (Dz. U. z 2016 r., poz. 380), których ewentualna zmiana leży w gestii Ministra Sprawiedliwości.

Reasumując postulaty zawarte w uchwale nr 4/K/2016 Porozumienia Izb Rolniczych Polski Południowo-Wschodniej powinny zostać skierowane do odpowiednio do Ministra Infrastruktury i Budownictwa oraz Ministra Sprawiedliwości.

Ad. Uchwała nr 5/K/2016 – Terenowe Rady Społeczne działające przy oddziałach terenowych ANR zostały utworzone w 2012 roku zgodnie z poleceniem Prezesa Agencji Nieruchomości Rolnych. Są to ciała opiniodawcze i doradcze dla dyrektorów oddziałów terenowych ANR w skład, których wchodzi organizacje rolnicze. Należy zauważyć, że uczestnictwo organizacji rolniczych w tych radach jest fakultatywne. Ponadto nie każda organizacja rolnicza ma swoich reprezentantów w danym województwie. Przede wszystkim podkreślenia wymaga fakt, że zgodnie z ustawą z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa, to Agencji Nieruchomości Rolnych powierzone zostało wykonywanie prawa własności oraz innych praw rzeczowych w stosunku do nieruchomości Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa. Oznacza to również, że Agencja Nieruchomości Rolnych ponosi wyłączną odpowiedzialność z tego tytułu. Kwestia rad społecznych była uregulowana w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o kształtowaniu ustroju rolnego (Dz. U. poz. 1433 i 2179), która została uchylona ustawą z dnia 14 kwietnia 2016 r. o wstrzymaniu sprzedaży nieruchomości Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. poz. 585). Ustawodawca uchwalając tą ustawę zdecydował, że kwestia Rad Społecznych nie zostanie uregulowana w przepisach ustawowych. Jednakże propozycja polegająca na wprowadzeniu do ustawy z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz.U. z 2016 r., poz. 1491) przepisów normujących działalność Rad Społecznych zostanie ponownie przeanalizowana podczas prac nad zmianą tej ustawy.

Stosownie do ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego, o tym czy nabywca nieruchomości rolnej daje rękojmię należytego prowadzenia działalności rolniczej decyduje Prezes Agencji Nieruchomości Rolnych wydając decyzję administracyjną

w zakresie zgody na nabycie nieruchomości rolnej. Z uwagi na fakt, że opinia izby rolniczej jest tylko jednym z elementów wskazujących na to czy dany nabywca spełnia to kryterium, nie znajduje uzasadnienia propozycja, aby wytyczne co do wydawania takich opinii przez izby rolnicze określone zostały w ustawie o kształtowaniu ustroju rolnego albo w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw rozwoju wsi. Należy także wskazać, że z uwagi na różnorodność działalności rolniczej, przyjęcie jednolitych zasad w tym zakresie byłoby trudne do zrealizowania. Każdy bowiem przypadek powinien być badany indywidualnie. Nie znajduje również uzasadnienia propozycja, aby ustawa o kształtowaniu ustroju rolnego nie miała zastosowania do nieruchomości o powierzchni mniejszej niż 2 ha. Regulacja taka spowoduje, że dokonywane będą tzw. sztuczne podziały nieruchomości rolnych w celu obejścia przepisów o kształtowaniu ustroju rolnego.

Ad. Uchwała nr 6/K/2016 – Import zbóż z Ukrainy do Unii Europejskiej odbywa się przy zastosowaniu stawek wynikających z taryfy celnej i rozporządzenia Komisji (UE) nr 1206/2014 (ustanawiającego odstępstwa od taryfy celnej), a także stawek preferencyjnych w ramach kontyngentów taryfowych.

Na mocy Układu podpisanego przez UE i Ukrainę w sprawie ustanowienia strefy wolnego handlu UE przyznała Ukrainie począwszy od 2014 roku kontyngenty wolnocłowe na niektóre produkty rolno-spożywcze, w tym preferencje na rynku zbóż, tj.:

- kontyngent nr 09.4306 - 950 000 t pszenicy i produktów pochodnych w 2016 r. i wzrost o 10 000 t rocznie do 1 000 000 t w 2021 r. i w kolejnych latach;
- kontyngent nr 09.4307 - 250 000 t jęczmienia i produktów pochodnych w 2016 r. i wzrost o 20 000 t rocznie do 350 000 t w 2021 r. i w kolejnych latach;
- kontyngent nr 09.4308 - 400 000 t kukurydzy i produktów pochodnych w 2016 r. i wzrost o 50 000 t rocznie do 650 000 t w 2021 r. i w kolejnych latach.

Jak wynika z powyższego, zasady importu zbóż m.in. z Ukrainy regulowane są na podstawie m.in. międzynarodowych zobowiązań, bądź są wynikiem polityk unijnych dotyczących przywozu lub wywozu towarów.

Mając na uwadze sygnały napływające m.in. od uczestników rynku w Polsce dotyczące wzmożonego przywozu ziarna z Ukrainy, Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi na bieżąco monitoruje import ziarna z tego kierunku zarówno pod względem ilościowym jak i jakościowym. MRiRW współpracuje w tym zakresie zarówno ze Służbą Celną jak i Inspekcjami odpowiedzialnymi za kontrolę jakości produktów rolno-spożywczych sprowadzanych do Polski.

Zgodnie z danymi Ministerstwa Finansów w 2015 roku import zbóż ogółem do Polski wyniósł 1,2 mln ton, w tym 170 tys. ton zboża pochodziło z Ukrainy. Od stycznia do października 2016 r. import zbóż ogółem wyniósł 1,25 mln ton, z Ukrainy przywieziono 172 tys. ton, w tym 5,7 tys. ton pszenicy oraz 151 tys. ton kukurydzy. Oznacza to, że przywóz ziarna z tego kierunku

stanowił 13,8 % ogólnego importu. Najwięcej z Ukrainy do Polski przywozi się kukurydzy paszowej, która w większości jest sprowadzana do kraju poza preferencyjnymi kontyngentami. Aktualnie bowiem stawka celna importowa UE na kukurydzę wynosi 0 EUR.

W opinii Ministerstwa RiRW import zbóż z Ukrainy, może mieć negatywny wpływ na poziom krajowych cen, głównie przy wschodniej granicy. Wobec powyższego a także, aby zapobiec wzmożonej presji podaży na krajowym rynku zbóż Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi zabiega na forum UE o zwiększenie ochrony celnej unijnego rynku. Ograniczenie importu powinno przyczynić się do stabilizacji sytuacji popytowo-podażowej i działać wspierająco na ceny ziarna. Kwestia zwiększenia ochrony celnej unijnego rynku zbóż była również z inicjatywy Polski przedmiotem dyskusji w ramach państw Grupy Wyszehradzkiej oraz Bułgarii, Rumunii i Słowenii.

Ponadto na skutek działań Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi Inspekcje (Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Państwowa Inspekcja Sanitarna, Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz Inspekcja Weterynaryjna) zintensyfikowały kontrole zbóż importowanych z Ukrainy. Dotychczasowe wyniki kontroli nie wykazały większych nieprawidłowości w zakresie jakości sprowadzanego do Polski ziarna.

Jednocześnie w resorcie prowadzone są intensywne prace nad poszukiwaniem nowych rynków zbytu w krajach będących potencjalnymi importerami ziarna oraz produktów ich przerobu. Intensyfikacja eksportu może pozytywnie wpłynąć na sytuację popytowo-podażową na rynku zbóż w Polsce, a tym samym działać wspierająco na ceny. Między innymi w wyniku tych działań Polska w ostatnim okresie stała się znaczącym unijnym eksporterem zbóż i odnotowuje bardzo dobre wyniki w zakresie eksportu ziarna oraz skutecznie konkuruje z innymi eksporterami o rynki krajów trzecich.

Z poważaniem

z up. Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
PODSEKREIARZ STANU

Ewa Lech

P. J. Morawiecki

rw

Warszawa, 2017.02. 06

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

ŻW.hzg.053.1.2017.2.ps

KRAJOWA RADA IZB ROLNICZYCH
Wpłynęło dnia 10.02.2017 r.
403/17

**Pan
Jan Szyszko
Minister Środowiska**

Szanowny Panie Ministrze

W załączeniu, zgodnie z kompetencjami, przesyłam uchwałę nr 3/K/2016 podjętą w dniach 17-18 listopada 2016 r. podczas posiedzenia Porozumienia Izb Polski Południowo – Wschodniej, wnoszącą o rozwiązanie problemu nadmiernej populacji gatunków dzikich zwierząt zagrażających żywotnym interesom rolnictwa i leśnictwa oraz rozszerzenie listy gatunków łownych o krukowate i wilka, otrzymaną przy piśmie Krajowej Rady Izb Rolniczych nr KRIR/MJ/W/1590/16 z dnia 28 grudnia 2016 r.

Z poważaniem

z up. Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
PODSEKRETARZ STANU

Ewa Lech

Do wiadomości:

**Pan Wiktor Szmulewicz
Prezes Krajowej Rady
Izb Rolniczych
ul. Żurawia 24 lok. 15
00-515 Warszawa**